

32001R1452

21.7.2001

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

L 198/11

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1452/2001,**28. juuni 2001,****millega kehtestatakse Prantsuse ülemeredepartemangude jaoks erimeetmed seoses teatavate põllu-
majandussaaduste ja -toodetega, millega muudetakse direktiivi 72/462/EMÜ ja millega tunnistatakse
kehtetuks määrused (EMÜ) nr 525/77 ja (EMÜ) nr 3763/91 (Poseidom)**

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle
artikleid 36, 37 ja artikli 299 lõiget 2,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu on otsusega 89/687/EMÜ ⁽²⁾ vastu võtnud Prantsuse ülemeredepartemangude kõrvalisele asukohale ja saarelisele asendile vastavate valikmeetmete programmi (Poseidom) kooskõlas ühenduse äärepoolseimate piirkondade abistamise poliitikaga. Programmi eesmärk on aidata kaasa nende piirkondade majanduslikule ja sotsiaalsele arengule ning võimaldada neil saada tulu ühisturust, mille lahutamatu osa nad on, hoolimata neid geograafiliselt ja majanduslikult eraldavatest majanduslikest tegureist. Programm hõlmab ühise põllumajanduspoliitika kohaldamist kõnealustes piirkondades ja sellega nähakse ette erimeetmete võtmine. Eelkõige näeb see ette meetmed põllumajandustoodete tootmise ja turustamise tingimuste parandamiseks neis departemangudes ning nende erandliku geograafilise asendi ja piirangute mõju leevendamiseks vastavalt asutamislepingu artikli 299 lõikele 2.

(2) Prantsuse ülemeredepartemangude eripärane geograafiline asend teatavate töötlemiseks ja toorainena kasutatavate oluliste saaduste tarneallikate suhtes põhjustab täiendavaid veokulusid. Lisaks sellele põhjustavad saarelisest asendist ja kaugest asukohast tulenevad objektiivsed tegurid Prantsuse ülemeredepartemangude ettevõtjatele ja tootjatele täiendavaid piiranguid, mis oluliselt pärssivad nende tegevust. See kehtib eelkõige teravilja tarnimise puhul, kuna teravilja kõnealustes departemangudes ei toodeta ja selle tootmine suures ulatuses ei ole seal võimalik, mis muudab kõnealused departemangud sõltuvaks välistest tarneallikatest. Neid halvemusi saab leevendada oluliste toodete hinna alandamise teel. Seetõttu on

asjakohane kehtestada tarnimise erikord, pidades silmas Prantsuse ülemeredepartemangude varustamist kohaliku toodanguga ja nende piirkondade kaugusest, saarelisest asendist ja äärepoolseimast asukohast tingitud lisakulude leevendamist.

(3) Olenemata asutamislepingu artiklist 23, tuleks sel eesmärgil vabastada kolmandatest riikidest imporditavad asjaomased tooted kohaldatavatest impordimaksudest.

(4) Hindade alandamise saavutamiseks Prantsuse ülemeredepartemangudes, nende piirkondade kaugusest, saarelisest asendist ja äärepoolseimast asukohast tingitud lisakulude leevendamiseks ning ühenduse toodete konkurentsi võime säilitamiseks tuleks anda toetust ühendusest pärit toodete tarnimiseks Prantsuse ülemeredepartemangudes. See toetus peaks võtma arvesse täiendavaid kulusid vedamisel Prantsuse ülemeredepartemangudesse ja kolmandatesse riikidesse eksportimisel kohaldatavaid hindu ning tooraineks ja töötlemiseks ettenähtud saaduste puhul saarelisest asendist ja äärepoolseimast asukohast tingitud lisakulutusi.

(5) Kuna tarnimise erikorra hõlmatud kogused on piiratud Prantsuse ülemeredepartemangude tarnevajadustega, ei kahjusta see kord siseturu nõuetekohast toimimist. Lisaks sellele ei tohiks tarnimise erikorra majanduslikud eelised tekitada häireid asjaomaste toodetega kauplemisel. Seepärast tuleks keelata kõnealuste toodete edasisaatmine või reeksport Prantsuse ülemeredepartemangudest. See keeld ei hõlma Prantsuse ülemeredepartemangude vahelisi kaubavooge. Seoses töötlemisega ei kohaldata keeldu teatavatel tingimustel kolmandatesse riikidesse eksporditavate toodete puhul, et edendada piirkondlikku kauplemist, või tavapäraste saadetiste puhul mujale ühendusse.

(6) Tarnimise erikorra majanduslikud eelised peaksid vähendada tootmiskulusid ja sellest peaks saama kasu lõpptarbija. Eeliste andmise tingimuseks peaks olema nende tegelik edasikandumine ning seda tuleb kontrollida.

⁽¹⁾ 14. juunil 2001. aastal avaldatud arvamus (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata).

⁽²⁾ EÜT L 399, 30.12.1989, lk 39.

- (7) Prantsuse Guajaana hiljutist põllumajanduse arengut silmas pidades on määrusega (EMÜ) nr 3763/91⁽¹⁾ kehtestatud meede riisikasvatuse edendamiseks. Meetme kohaldamisaeg lõppes 1996. majandusaasta lõpus ja meede tuleks kaotada, arvestades, et asjaomane liikmesriik ei ole taotlenud selle pikendamist. On võetud meede osa kohaliku riisitoodangu müügiks ja turustamiseks Guadeloupe'is, Martinique'is ja ülejäänud ühenduses. Kuna asjaomases piirkonnas ei ole võimalik tarbida kogu kohalikku toodangut ning rajatiste ja kohapealsete tingimuste puudumine muudab ladustamise piirkonnas raskesti teostatavaks, peaks kõnealune meede, mis on kohalikus tootmises tasakaalu säilitamiseks väga oluline, jätkuma käesolevates eeskirjades sätestatud tingimustel.
- (8) Prantsuse ülemeredepartemangude kohapealse tarbimisvajaduse rahuldamiseks tuleks toetada tavapärasest loomakasvatust. Sel eesmärgil on vaja kehtestada erandid mõnest tootmist piiravast ühise turukorralduse sättest, et võtta arvesse kohaliku tootmise arengut ja eritingimusi, mis on oluliselt erinevad kui ülejäänud ühenduses. Kõnealust eesmärki on võimalik saavutada kaudselt, rahastades tõuaretusprogramme, mis hõlmavad tõupuhasete aretusloomade ostmist, ostes kohalike tingimustega paremini sobivaid tarbetõuge, makstes täiendavat lisatasu peale ammlemade eest makstava lisatasu ja lisatasu loomade tapmise eest ning võimaldades vajaduse korral teatavatel tingimustel isaste nuumveiste importi kolmandatest riikidest ning kehtestades erandeid loomade ja loomse toidu imporditingimustes.
- (9) On vaja parandada puudulikke tingimusi seoses Prantsuse ülemeredepartemangude varustamisega värske piima toodetega, mida praegu põhiliselt imporditakse; selle eesmärgi saavutamiseks võib jätkata tarnebilansi raames korrapäraselt hinnatavate kohalike tarbimisvajaduste piires lehmapiimatoodangu arendamiseks abi andmist ja peatada lehmapiima tootjate suhtes määruses (EMÜ) nr 3950/92⁽²⁾ sätestatud lisamaksu korra kohaldamine; selle erandi kehtestamist õigustavad äärepoolseimatele piirkondadele iseloomulikud puudulikud tarnetingimused, mis erinevad täielikult ühenduse ülejäänud osa tarnetingimustest, ja vajadus soodustada kohaliku tootmise arendamist.
- (10) Ühendus toetab aastatel 1996–2000 rahaliselt ajutise meetmena piirkondlikke programme kohalike toodete tootmise ja turustamise edendamiseks Martinique'i ja Réunioni loomakasvatuse- ja piimatootesektoris. Kohalik isemajandamine kõnealustes sektorites on jätkuvalt puudulik. Ühenduse toetus saab olla tõhus ainult juhul, kui kohalikud tootmisstruktuurid on suutelised rakendama kohalikule majanduslikule arengule ja tootmise ruumilisele organiseeritusele kohandatud strateegiaid ning suurendama tootjate professionaalsust. Kõnealust abi tuleks jätkata ajutise meetmena, et kiirendada tootmise arenemist kaasaegse ja kõrgekvaliteedilise sektorina. Kõnealust toetust võib laiendada ka Prantsuse Guajaanale ja Guadeloupe'ile, kui seal on loodud kohalikud tootmis- harudevahelised organisatsioonid.
- (11) Puuvilja-, köögivilja-, taime- ja lillekasvatuse sektoris on võetud meetmeid talumajapidamiste tootlikkuse ja toodete kvaliteedi parandamiseks, tootmis- ja jaotamishela struktureerimiseks, kohalike töödeldud toodete arendamiseks ja tavapärase toodangu (vanill, eeterlikud õlid jne) säilitamiseks, pidades silmas nende toodete kohaliku turustamise, töötlemise ja eksportmüügi toetamist. Need meetmed on aidanud parandada kohalike toodete konkurentsivõimet kiiresti arenevatelt turgudelt pärit toodete suhtes, rahuldada paremini tarbijate ja uute turustuskanalite nõudmisi ning aidata kõnealuseid parandatud kvaliteediga tooteid turustada ühenduse turul, ning seetõttu tuleks neid meetmeid jätkata.
- (12) Määrusega (EMÜ) nr 525/77⁽³⁾ on kehtestatud ananassikonservide tootmistoetuse süsteem, mida on kohaldatud ainult Martinique'is. Kõnealuse kava ja tootmispiirkonna erijooni silmas pidades ning seadusandliku ja haldusliku ühtlustamise huvides tuleks kõnealune kava lisada käesolevale määrusele ning tühistada määrus (EMÜ) nr 525/77. Ananassitootmise säilitamiseks on vaja kõigi sektoris tegutsejate panust. Ananassitootmine on eriti oluline Martinique'is nii majanduslikel kui ka sotsiaalsetel põhjustel. Ananasside tootmine on kallid ja nendest valmistatud tooted konkureerivad kolmandatest riikidest pärit toodetega. Tuleks jätkata töötlemise toetamist ja tagada väikeste põllumajandusettevõtete säilimine, tagada regulaarsed tarned töötlevale tööstusele, tugevdada tootjate organisatsioonide osa ning parandada keskmise pikkusega ajavahemiku jooksul tootmise tasuvust ja vajadusel värske toodete turustamist.

⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 1991. aasta määrus (EMÜ) nr 3763/91, millega kehtestatakse Prantsuse ülemeredepartemangude kasuks erimeetmed teatavate põllumajandustoodete suhtes (EÜT L 356, 24.12.1991, lk. 1). Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 2826/2000 (EÜT L 328, 23.12.2000, lk 2).

⁽²⁾ Nõukogu 28. detsembri 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 3950/92, millega piima- ja piimatootesektoris kehtestatakse lisamaks (EÜT L 405, 31.12.1992, lk 1). Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 1256/1999 (EÜT L 160, 26.6.1999, lk 73).

⁽³⁾ Nõukogu 14. märtsi 1977. aasta määrus (EMÜ) nr 525/77, millega kehtestatakse ananassikonservide tootmistoetuste süsteem (EÜT L 73, 21.3.1977, lk 46). Määrust on viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 1699/85 (EÜT L 163, 22.6.1985, lk 12).

- (13) Prantsuse ülemeredepartemangude majanduse jaoks on suhkruroo sektor suure tähtsusega. Prantsuse ülemeredepartemangud seisavad jätkuvalt silmitsi ebasoodsate tingimustega (kaugus, saareline asend, äärepoolseim asukoht, halvad mägised maastikuolud, väikesed ja hajali asuvad talumajapidamised, vähe tehaseid, kõrged kohalikud veokulud, raske ligipääsetavus halbade teede tõttu), mis suurendavad kulusid. Suhkruroo kasvatamine on samuti ebasoodsam, võrreldes suhkrupeedi kasvatamisega Euroopa mandriosas, eelkõige seoses suhkruroo koristamisega. Sektori korraliku arenemise tagamiseks ja nimetatud raskuste leevendamiseks on vaja võtta meetmed suhkruroo põllult vastuvõtukeskustesse vedamise täiendavate kulude osaliseks korvamiseks.
- (14) Rummil on Prantsuse ülemeredepartemangudes suur majanduslik tähtsus ning selle turuväljundid on väga olulised. Rummitootmise puhul mõjutaks teatavate praegu antavate soodustuste järkjärguline kaotamine oluliselt tootjate sissetulekut. Suhkruroo kasvatamise ja selle otsese rummiks ja suhkrueriupiks töötlemise toetamise meetmeid tuleks jätkata, kuna need meetmed aitavad tagada suhkruroo tarnete jätkumist destilleerijatele, kes saavad seega planeerida ja ratsionaliseerida investeeringuid tootmiseladmetesse, ning aitavad suurendada suhkruroo kasvatajate sissetulekuid ja julgustavad neid parandama oma tootmismeetodeid, et tagada suurem saagikus ja parema kvaliteediga suhkruroo tarnimine.
- (15) Prantsuse ülemeredepartemangude põllumajandustootjaid tuleks julgustada tarnima kvaliteettooteid ning kõnealuste toodete turustamise edendamiseks oleks kasulik kasutada ühenduse graafilist sümbolit.
- (16) Prantsuse ülemeredepartemangude põllumajanduskultuuride taimetervis kannatab kliima ja kõnealustes departemangudes sel eesmärgil kohaldatavate kontrollimeetmete puudulikkusega seotud probleemide tõttu. Tuleks rakendada programme muu hulgas ka mahepõllumajanduslike meetodite abil kahjulike organismide vastu võitlemiseks. Tuleks täpsustada ühenduse rahaline toetus selliste programmide puhul.
- (17) Määruses (EÜ) nr 1257/1999⁽¹⁾ sätestatakse maaelu arengu meetmed, mille suhtes võib anda ühenduse toetust, ja kehtestatakse kõnealuse toetuse andmise tingimused.
- (18) Käesoleva määruse eesmärk on leevendada Prantsuse ülemeredepartemangude kaugest asukohast ja saarelisest asendist tingitud halvemusi ja parandada nende põllumajandustoodete tootmise ja turustamise tingimusi.
- (19) Prantsuse ülemeredepartemangudes asuvate teatavate põllumajandusettevõtete või töötlemis- ja turustusettevõtete struktuuris on tõsiseid puudusi ja neil on erilisi raskusi. Seetõttu tuleks teatavat tüüpi investeeringute puhul näha ette erandid sätetest, mis piiravad või takistavad teatava määrusega (EÜ) nr 1257/1999 ettenähtud struktuuriabi andmist.
- (20) Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 29 lõikega 3 piiratakse metsamajandusele antavat toetust eraomanikele ning kohalikele omavalitsustele ja nende ühendustele kuuluvate metsade ja metsastatud aladega. Suurem osa Prantsuse ülemeredepartemangude metsadest kuulub avalikule sektorile, välja arvatud kohalikud omavalitsused. Nimetatud asjaolude tõttu tuleks kõnealuses artiklis sätestatud tingimusi muuta paindlikumaks.
- (21) Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 35 lõikes 1 osutatud kolme kaasmeetme puhul võib ühenduse rahaline toetus olla äärepoolseimates piirkondades kuni 85 % abi saamise tingimustele vastavatest kogukuludest. Vastavalt määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 47 lõike 2 teise lõigu kolmandale taandele on ühenduse rahaline toetus põllumajanduse keskkonnametmetele, mis on neljas kaasmeede, eesmärgiga 1 hõlmatud alade puhul piiratud 75 protsendiga. Pidades silmas maaelu arendamise raames põllumajanduse keskkonnapoliitikale omistatud tähtsust, tuleks ühenduse rahalise toetuse määr äärepoolseimates piirkondades kõikide kaasmeetmete puhul ühtlustada.
- (22) Vastavalt määruse (EÜ) nr 1260/1999⁽²⁾ artiklile 14 peavad kõik kavad, ühenduse abi raamprogrammid, rakenduskavad ja ühtne programmdokument katma seitsmeaastase ajavahemiku, mis algab 1. jaanuaril 2000. Ühtsuse huvides ja selleks, et vältida sama programmi raames hüvitise saajate diskrimineerimist, tuleks käesolevas määruses sätestatud erandeid kohaldada erandkorras kogu programmi ajal.

⁽¹⁾ Nõukogu 17. mai 1999. aasta määrus (EÜ) nr 1257/1999 Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) toetuse kohta maaelu arendamiseks ja teatud määruste muutmise ja kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT L 160, 26.6.1999, lk 80).

⁽²⁾ Nõukogu 21. juuni 1999. aasta määrus (EÜ) nr 1260/1999, millega nähakse ette üldsätted struktuurifondide kohta (EÜT L 161, 26.6.1999, lk 1).

- (23) Komisjoni järjekindlast poliitikast mitte lubada riiklikku tegevusabi asutamislepingu I lisaga hõlmatud põllumajandussaaduste ja -toodete tootmiseks, töötlemiseks ja turustamiseks võib teha erandi Prantsuse ülemeredepartemangude kaugusest, saarelisest asendist, äärepoolseimast asukohast, väiksest pindalast, halvatest mägistest maastikuoludest, ilmastikust ning toodete vähesusest tingitud majanduslikust sõltuvusest tulenevate eriliste põllumajanduspiirangute leevendamiseks.
- (24) Tuleks sätestada võimalus üleminekueeskirjade vastuvõtmiseks, et hõlbustada üleminekut muudetud määruses (EMÜ) nr 3763/91 sätestatud süsteemilt ja nõukogu määruses (EMÜ) nr 525/77 sätestatud süsteemilt käesolevas määruses sätestatud uuele süsteemile ning seniste meetmete laiendamise korral vajaliku järjepidevuse tagamiseks.
- (25) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega sätestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused⁽¹⁾,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Käesoleva määrusega kehtestatakse erimeetmed, et kõrvaldada teatavate põllumajandustoodetega seotud probleemid, mida põhjustavad Prantsuse ülemeredepartemangude kaugus, kõrvaline asukoht ja saareline asend.

I JAOTIS

TARNIMISE ERIKORD

Artikkel 2

1. Käesoleva määruse I lisas loetletud inimtoiduks oluliste tooraineks ja töötlemiseks ettenähtud põllumajandussaaduste ja -toodete puhul kehtestatakse tarnimise erikord.
2. Koostatakse prognoositav tarnebilanss, milles märgitakse I lisas loetletud põllumajandussaaduste ja -toodete kogus, mis on vajalik iga-aastaste tarnevajaduste rahuldamiseks. Kohaliku turu jaoks või teataval tingimustel kolmandatesse riikidesse ekspor-

timiseks või tavapärasete saadetistena ülejäänud ühendusse saatmiseks ettenähtud tooteid töötleva ja pakendava tööstuse vajaduste hindamiseks koostatakse eraldi prognoositav tarnebilanss.

Artikkel 3

1. Tollimakse ei kohaldata tarnebilansis kindlaks määratud koguste piires tarnimise erikorraga hõlmatud toodete importimisel kolmandatest riikidest Prantsuse ülemeredepartemangusse.
2. Selleks et tagada vastavalt artiklile 2 kehtestatud nõuete täitmine koguse, hinna ja kvaliteedi osas, säilitades samas ühenduse osa tarnetes, antakse Prantsuse ülemeredepartemangudele tarneabi riikliku sekkumise raames ladustatud või ühenduse turul saadaolevate ühenduse toodete tarnimiseks.

Selle toetuse kindlaksmääramisel võetakse arvesse täiendavaid veokulusid Prantsuse ülemeredepartemangudes ja kolmandatesse riikidesse eksportimisel kohaldatavaid hindu ning tooraineks ja töötlemiseks ettenähtud toodete puhul saarelisest asendist ja äärepoolseimast asukohast tingitud lisakulutusi.

3. Erilise tarnekorra rakendamisel võetakse arvesse eelkõige järgmist:

- Prantsuse ülemeredepartemangude erivajadusi ning töötlemiseks ja tooraineks ettenähtud toodete puhul konkreetseid kvaliteedinõudeid,
- kaubavooge ülejäänud ühenduses,
- kavandatud toetuse majandusaspekti.

4. Tarnimise erikorra kohaldamise tingimuseks on imporditollimaksudest vabastamise või ülejäänud ühenduse tarnete puhul toetusest tuleneva majandusliku kasu tegelik jõudmine lõppkasutajani.

5. Tarnimise erikorraga hõlmatud tooteid ei või reeksportida kolmandatesse riikidesse ega edasi saata mujale ühendusse. Nimetatud keeldu ei kohaldata Prantsuse ülemeredepartemangude vaheliste kaubavoogude suhtes.

Kui asjaomaseid tooteid töödeldakse Prantsuse ülemeredepartemangudes, ei kohaldata eespool nimetatud keeldu ekspordi suhtes kolmandatesse riikidesse ega töödeldud toodete tavapäraste saadetiste veo suhtes ülejäänud ühendusse vastavalt komisjoni poolt artikli 19 lõikes 2 osutatud korras sätestatud tingimustele.

⁽¹⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

Eksporditoetust ei anta.

6. Käesoleva jaotise üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artikli 23 lõikes 2 osutatud korras. Need hõlmavad eelkõige järgmist:

- toetuse kindlaksmääramist ülejäänud ühendusest pärit tarnetele,
- sätteid, mis tagavad eeliste tegeliku edasikandumise lõpptarbijale,
- vajadusel impordi- või tarnelitsentside süsteemi kehtestamist.

Komisjon koostab tarnebilansid vastavalt artikli 23 lõikele 2. Komisjon võib samas korras kõnealused bilansid ja I lisa toodete loetelu läbi vaadata, pidades silmas Prantsuse ülemere-departemangude vajaduste muutumist.

Artikkel 4

8 000 tonnise aastakoguse piires ei kohaldata määruse (EMÜ) nr 1766/92⁽¹⁾ artikli 10 ja 11 kohaselt kindlaksmääratud maksu CN-koodi 2302 30 alla kuuluvate ja AKV riikidest Réunioni imporditavate nisukliide suhtes.

II JAOTIS

MEETMED KOHALIKE TOODETE TOETAMISEKS

I PEATÜKK

RIIS

Artikkel 5

1. Ühenduse toetust antakse 12 000 tonni kroovitud riisi ekvivalendi suuruse aastakoguse piires Prantsuse Guajaanas koristatud riisi puhul, mille kohta on sõlmitud aastased lepingud müümiseks ja turustamiseks Guadeloupe'is, Martinique'is ja ülejäänud ühenduses. Ülejäänud ühenduses müümiseks ja turustamiseks antakse toetust kuni 4 000 tonni puhul.

Lepingud sõlmitakse Prantsuse Guajaana tootjate ja Guadeloupe'i, Martinique'i või ülejäänud ühenduse füüsiliste või juriidiliste isikute vahel.

Toetuse summa on 10 % Guadeloupe'is, Martinique'is või ülejäänud ühenduses turustatud ja müüdnud toodangu väärtusest, tarnituna esimesse lossimissadamasse. Kui tootjapooleks on tootjarühm või tootjaorganisatsioonide liit, on selleks protsendiks 13.

⁽¹⁾ Nõukogu 30. juuni 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 1766/92 teraviljaturu ühise korralduse kohta (EÜT L 181, 1.7.1992, lk 21). Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1666/2000 (EÜT L 193, 29.7.2000, lk 1).

Toetus makstakse ostjale, kes turustab tooted aastaste lepingute alusel.

2. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artikli 23 lõikes 2 osutatud korras. Komisjon võib samas korras läbi vaadata lõike 1 esimeses lõigus osutatud iga-aastase mahu 12 000 tonni.

II PEATÜKK

LOOMAKASVATUS- JA PIIMATOOTED

Artikkel 6

1. Loomakasvatussektoris antakse toetust ühendusest pärit tõupuhaste loomade, tarbetõugu loomade ja loomsete saaduste tarnimiseks Prantsuse ülemere-departemangudes.

2. Toetuse andmise tingimuste sätestamisel võetakse arvesse Prantsuse ülemere-departemangude vajadusi tootmise alustamiseks ja karja geneetiliseks parandamiseks ning vajadust kohalikesse tingimustesse kõige sobivamate tõugude järele. Toetust makstakse ühenduse eeskirjades piiritletud nõuetele vastavate kaupade tarnimise eest.

3. Toetuste määramisel võetakse arvesse:

- Prantsuse ülemere-departemangude geograafilisest asendist tulenevaid tarnetingimusi ja eriti -kulusid,
- toodete hinda ühenduse turul ja maailmaturul,
- kolmandatest riikidest importimise maksustamist tollimaksuga või maksustamata jätmist,
- kavandatud toetuse majandusaspekti.

4. Käesoleva artikli lõike 1 alusel toetuse saamise tingimustele vastavate toodete suhtes kohaldatakse artikli 3 lõikeid 4 ja 5.

5. Toodete loetelu, lõikes 1 osutatud toetuse tase ja käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artikli 23 lõikes 2 osutatud korras.

Artikkel 7

1. Kuni kohalike noorte isasveiste arv jõuab tasemele, mis on piisav kohaliku loomaliha tootmise arenguks artiklis 9 osutatud määral, kehtestatakse võimalus importida ilma määruse (EÜ) nr 1254/1999⁽²⁾ artiklis 30 osutatud tollimakse kohaldamata kolmandatest riikidest veiseid Prantsuse ülemere-departemangudes koha peal nuumamiseks ja tarbimiseks.

⁽²⁾ Nõukogu 17. mai 1999. aasta määrus (EÜ) nr 1254/1999 veise- ja vasikalihatu ühise korralduse kohta (EÜT L 160, 26.6.1999, lk 21).

Artikli 3 lõikeid 4 ja 5 kohaldatakse käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud vabastamise tingimustele vastavate loomade suhtes.

2. Lõikes 1 osutatud tollimaksust vabastamise tingimustele vastavate loomade arv määratakse kindlaks juhtudel, kui impordivajadus on põhjendatud, võttes arvesse kohaliku tootmise arengut. Loomade arv ja käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad, sealhulgas eelkõige minimaalne nuumamisaeg, määratakse kindlaks artikli 23 lõikes 2 sätestatud korras. Selliste loomade puhul eelistatakse tootjaid, kelle nuumveistest on vähemalt 50 % kohaliku päritoluga.

Artikkel 8

Direktiivile 72/462/EMÜ⁽¹⁾ lisatakse järgmine artikkel:

“Artikkel 31a

Olenemata direktiivi 91/496/EMÜ (*) artiklist 13 või direktiivi 97/78/EÜ (**) artiklist 18, võib komisjon teha artiklis 29 sätestatud korras käesolevast direktiivist erandi, kui tege mist on impordiga Prantsuse ülemere departemangudesse.

Esimeses lõigus osutatud otsuste vastuvõtmise korral kehtestatakse pärast importimist kohaldatavad eeskirjad samas korras.

(*) Nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiiv 91/496/EMÜ, milles sätestatakse kolmandatest riikidest ühendusse toodavate loomade veterinaarkontrolli põhimõtted ja millega muudetakse direktiive 89/662/EMÜ, 90/425/EMÜ ja 90/675/EMÜ (EÜT L 268, 24.9.1991, lk 56). Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 96/43/EÜ (EÜT L 162, 1.7.1996, lk 1).

(**) Nõukogu 18. detsembri 1997. aasta direktiiv 97/78/EÜ, milles sätestatakse kolmandatest riikidest ühendusse toodavate toodete veterinaarkontrolli põhimõtted (EÜT L 24, 30.1.1998, lk 9).”

Artikkel 9

1. Teise lõigu punktides a ja b sätestatud toetust antakse veise- ja vasikaliha tavapärase tootmistegevuse ning toodete kvaliteedi parandamiseks võetavate meetmete toetamiseks Prantsuse ülemere departemangude korrapäraselt koostatava tarnebilansi kontekstis hinnatavate tarbimisvajaduste piires.

⁽¹⁾ Nõukogu 12. detsembri 1972. aasta direktiiv 72/462/EMÜ tervise- ja veterinaarinspektuuri probleemide kohta veiste, sigade ja värske liha impordil kolmandatest riikidest (EÜT L 302, 31.12.1972, lk 28). Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 97/79/EÜ (EÜT L 24, 30.1.1998, lk 31).

See bilanss hõlmab ka artiklite 6 ja 7 alusel tarnitavaid loomi.

a) Veise- ja vasikalihatootjatele makstakse määruse (EÜ) nr 1254/1999 artiklis 6 sätestatud ammlemade eest ettenähtud täiendavat lisatasu. Täiendav lisatasu on 50 eurot iga ammlehma kohta, kes kuulub tootjale taotluse esitamise päeval.

b) Veise- ja vasikalihatootjatele makstakse määruse (EÜ) nr 1254/1999 artiklis 11 sätestatud täiendavat lisatasu loomade tapmise eest. Täiendav lisatasu on 25 eurot looma kohta.

2. Prantsuse ülemere departemangudes ei kohaldata erilisatasu, ammlemade eest makstava põhilisatasu, loomade tapmise eest makstava põhilisatasu või käesoleva artikli lõike 1 punktides a ja b osutatud täiendavate lisatasude suhtes

sätteid, milles käsitletakse:

a) erilisatasu piirkondlikku ülemmäära, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 1254/1999 artiklis 4;

b) ammlemade eest makstava põhilisatasu individuaalseid ülemmäärasid määruse (EÜ) nr 1254/1999 artikli 6 kohaselt põllumajandusettevõttes peetavate loomade puhul;

c) loomade tapmise eest makstava põhilisatasu riiklikku ülemmäära, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 1254/1999 artiklis 11;

d) määruse (EÜ) nr 1254/1999 artiklis 12 sätestatud loomkoormust talumajapidamises.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud põhilisatasu ja täiendavat lisatasu antakse igal aastal vastavalt kuni 10 000 pulli, 35 000 ammlehma ja 20 000 tapetud looma kohta.

4. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artikli 23 lõikes 2 osutatud korras. Need hõlmavad käesoleva artikli lõikes 1 osutatud tarnebilansi koostamist ja selle läbivaatamisi muutuvate tingimuste arvessevõtmiseks ning:

a) pullide eest makstava lisatasu puhul nähakse nendega ette:

— määruse (EÜ) nr 1254/1999 artiklis 4 sätestatud piirkondliku normi piires nende loomade arvu “külmutamine”, kelle puhul on Prantsuse ülemere departemangudes antud 1994. aasta eest erilisatasu,

- lisatasude andmine kuni 90 samasse vanuserühma kuuluva looma eest põllumajandusettevõtte kohta kalendriaastas;

b) ammlemade eest makstava lisatasa puhul:

- nähakse nendega ette sätted, millega tagatakse vajalikul määral määruse (EÜ) nr 1254/1999 artikli 6 alusel lisatasa saanud tootjate õigused,
- võib nendega näha ette Prantsuse ülemere departemangude erireservi rajamise ja õiguste jaotamise ja ümberjaotamise eritingimused, võttes arvesse loomakasvatuse sektori eesmärke; reservi suurus määratakse kindlaks lõikes 3 sätestatud ülemmäära ja 1994. aastaks antud lisatasude arvu alusel;

c) loomade tapmise eest makstava lisatasa puhul nähakse kõnealuste eeskirjadega ette:

- määruse (EÜ) nr 2342/1999 (¹) artikli 38 lõikes 1 sätestatud riikliku ülemmäära piires nende loomade arvu "külmutamine", kelle puhul on Prantsuse ülemere departemangudes antud 2000. aasta suhtes lisatasa loomade tapmise eest.

Üksikasjalikud rakenduseeskirjad võivad sisaldada täiendavate lisatasude andmise lisatingimusi.

Komisjon võib samas korras läbi vaadata lõikes 3 kindlaksmääratud ülemmäärad.

Artikkel 10

1. Lehmapiima tootmise suurendamiseks antakse toetust Prantsuse ülemere departemangudes inimtoiduks ettenähtud piimatoodete kohalike vajaduste piires, mis määratakse kindlaks iga majandusaasta tarnebilansis. Loomatoiduks ettenähtud lõssi tootmiseks kasutatavate piimakoguste eest toetust ei anta.

Toetust antakse tootjatele ja tootjarühmadele vastavalt meiereidele tarnitud kogustele. Toetust makstakse meiereide vahendusel.

Toetuse summa on 8,45 eurot 100 kg täispiima kohta.

Toetust makstakse igal aastal kuni 40 000 tonni piima eest.

2. Määrusega (EMÜ) nr 3950/92 ettenähtud lehmapiima tootjate suhtes kohaldatavat lisamaksukava Prantsuse ülemere departemangudes ei kohaldata.

3. Komisjon kehtestab käesoleva artikli ja selle lõikes 1 osutatud tarnebilansi rakendamise üksikasjalikud eeskirjad artikli 23 lõikes 2 osutatud korras.

Komisjon võib samas korras läbi vaadata lõike 1 neljandas lõigus osutatud maksimumkoguse.

(¹) Komisjoni 28. oktoobri 1999. aasta määrus (EÜ) nr 2342/1999, millega kehtestatakse veise- ja vasikalihatu ühist korraldust käsitleva nõukogu määruse (EÜ) nr 1254/1999 üksikasjalikud rakenduseeskirjad lisatasukavade kohta (EÜT L 281, 4.11.1999, lk 30). Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 192/2001 (EÜT L 29, 31.1.2001, lk 7).

Artikkel 11

1. Ajavahemikul 2001–2006 antakse toetust üldiste abi-programmide rakendamiseks Martinique'i ja Réunioni loomakasvatuse- ja piimatootesektoris kohalike toodete tootmise ja turustamise edendamiseks. 2001. aastal antakse abi iga-aastaste üleminekuprogrammide jaoks. Üldiste abiprogrammide kestus on viis aastat ajavahemikul 2002–2006.

Kõnealused programmid võivad hõlmata kvaliteedi, hügieeni, turustamise ja sektori struktuuri parandamise ning tootmis- ja turustusstruktuuride, kohalikest kvaliteettoodetest teavitamise tõhustamise ning tehnilise abi andmisega seotud meetmeid. Programmid ei tohi sisaldada toetuse andmist lisaks artiklite 9 ja 10 alusel makstud lisatasule.

Programmid valmistavad ette ja viivad ellu liikmesriigi määratud pädevad asutused, kes töötavad tihedas koostöös asjaomase sektori kõige tüüpilisemate tootmisharudevaheliste organisatsioonidega.

2. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artikli 23 lõikes 2 kehtestatud korras. Pädevad asutused esitavad komisjonile kuni viis aastat kestvate programmide eelnõud. Komisjon kiidab programmid heaks artikli 23 lõikes 2 osutatud korras. Komisjon võib samas korras laiendada käesoleva artikli reguleerimisala ka Guadeloupe'i ja Prantsuse Guajaana departemangudele eeldusel, et nendes departemangudes tegutsevad tootmisharudevahelised organisatsioonid.

3. Prantsuse ametiasutused esitavad igal aastal aruande programmide rakendamise kohta. Enne 2005. aasta lõppu esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesolevas artiklis osutatud meetme kohaldamise kohta, millele vajaduse korra lisatakse asjakohased ettepanekud.

III PEATÜKK

PUUVILI, KÖÖGIVILI, TAIMED JA LILLED

Artikkel 12

1. Toetust antakse kaupade koondnomenklatuuri rühmades 6, 7 ja 8 loetletud puuviljade, köögiviljade, lillede, elustaimede puhul, CN-koodi 0904 alla kuuluvate perekondade *Capsicum* ja *Pimenta* viljade ja CN-koodi 0910 alla kuuluvate Prantsuse ülemere departemangudes koristatud ning kohalikule turule tarnimiseks ettenähtud vürtside puhul. Martinique'is ja Guadeloupe'is ei anta toetust banaanide puhul, välja arvatud CN-koodi 0803 00 11 alla kuuluvad jahubanaanid.

Toetust antakse toodete puhul, mis vastavad ühenduse õigusaktidega kindlaksmääratud ühistele normidele või selliste normide puudumise korral tarnelepingutes sätestatud nõuetele.

Toetuse andmise tingimuseks on vähemalt ühe aasta kehtivate tarnelepingute sõlmimine üksiktootjate, tootjarühmade või määruse (EÜ) nr 2200/96 ⁽¹⁾ artiklites 11, 13 ja 14 osutatud tootjaorganisatsioonide ning turustajate, toitlustusasutuste või kohalike asutuste vahel.

Toetust makstakse eespool nimetatud üksiktootjatele, tootjarühmadele või tootjate organisatsioonidele iga tootekategooria kohta kehtestatud aastakoguse piires.

Toetuse summa määratakse iga tootekategooria puhul kindlaks ühtse summamana vastavalt hõlmatud toodete keskmisele väärtusele. Toetuse summa sõltub sellest, kas toetuse saaja on üks määruse (EÜ) nr 2200/96 artiklites 11, 13 ja 14 osutatud tootjaorganisatsioonidest.

2. CN-koodi ex 0905 00 00 alla kuuluva kuivatatud (musta) vanilli või vanilliekstraktide valmistamiseks ettenähtud rohelise vanilli tootmiseks antakse toetust 6,04 eurot kilogrammi kohta.

Toetust antakse kuni 75 tonni kohta aastas.

3. Vastavalt CN-koodide 3301 21 ja 3301 26 alla kuuluva eeterliku geraaniumi- ja vetiveeriaõli tootmiseks antakse toetust 44,68 eurot kilogrammi kohta.

Toetust antakse eeterliku geraaniumiõli puhul kuni 30 tonni kohta aastas ja vetiveeriaõli puhul kuni 5 tonni kohta aastas.

4. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artikli 23 lõikes 2 osutatud korras. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud toetussummade ja tootekategooriate kindlaksmääramiseks ning vajadusel selle lõigetes 2 ja 3 osutatud maksimumkoguste läbivaatamiseks kasutatakse sama korda.

Artikkel 13

1. Toetust antakse Prantsuse ülemeredepartemangudes koristatud puu- ja köögiviljadest töödeldud toodete valmistamiseks.

Tootmistoetust makstakse töötlejatele, kes maksavad tootjatele nende tooraine eest vähemalt miinimumhinna vastavalt lepingutele, mis on sõlmitud tootjate või määruses (EÜ) nr 2200/96

määratletud tähenduses tunnustatud tootjaorganisatsioonide ja töötlejate või nende seaduslikult asutatud organisatsioonide või ühenduste vahel. Liikmesriik määrab tooraine miinimumhinna kindlaks tootmiskulude alusel.

2. Toetuse summa määratakse iga tootekategooria puhul kindlaks ühtse summamana, mis kehtestatakse vastavalt kasutatavate kohalike toorainete hindadele ja nende toorainete impordihindadele.

3. Toetust makstakse iga tootekategooria kohta kehtestatud aastakoguse piires.

4. Töödeldud toodete loetelu, mille puhul toetust antakse, ja käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artikli 23 lõikes 2 osutatud korras. Käesoleva artikli lõikes 2 osutatud toetussummade ja tootekategooriate ning lõikes 3 osutatud maksimumkoguste kindlaksmääramiseks kasutatakse sama korda.

Artikkel 14

1. Prantsuse ametiasutused esitavad komisjonile Martinique'i ananassisektori toetamise programmi.

See programm hõlmab soodustusi ananasside tootmise, turustamise ja töötlemise tingimuste parandamiseks, sektori ümberkorraldamiseks ja konkurentsivõime parandamiseks ning väikeste põllumajandusettevõtete säilimise tagamiseks. Martinique'is toodetud ananasside eest ei anta toetust artikli 13 alusel.

2. Prantsuse ametiasutused esitavad komisjonile kuni viis aastat kestvate programmide eelnõud, millele on lisatud aruanne eelmise programmi elluviimise kohta. Komisjon kiidab kava heaks artikli 23 lõikes 2 ettenähtud korras.

Artikkel 15

1. Toetust antakse artikli 12 lõikes 1 nimetatud toodete müügi ja turustamise kohta sõlmitud aastaste lepingute puhul. Toetust makstakse kaubandusmahuni kuni 3 000 tonni toote ja departemangu kohta aastas.

⁽¹⁾ Nõukogu 28. oktoobri 1996. aasta määrus (EÜ) nr 2200/96 puu- ja köögiviljaturu ühise korralduse kohta (EÜT L 297, 21.11.1996, lk 1). Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 2826/2000 (EÜT L 328, 23.12.2000, lk 2).

Lepingud sõlmitakse määruse (EÜ) nr 2200/96 artiklites 11, 13 ja 14 osutatud üksiktootjate või tootjate organisatsioonide ning ülejäänud ühenduses asuvate füüsiliste või juriidiliste isikute vahel.

2. Toetuse summa on 10 % turustatava toodangu väärtusest vabastatuna sihtkohas.

3. Toetust antakse ostjatele, kes kohustuvad turustama ülemeredepartemangude tooteid lõikes 1 nimetatud lepingute alusel.

4. Kui lõikega 1 ettenähtud meetmeid võtavad ühisettevõtted, mis koosnevad Prantsuse ülemeredepartemangudes koristatud toodete turustamise eesmärgil kõnealuste departemangude tootjarühmadest või tootjaorganisatsioonide ühendustest ja ülejäänud ühenduses asuvatest füüsilistest või juriidilistest isikutest, ja kui osalised kohustuvad jagama ühisettevõtte eesmärgi saavutamiseks vajalikke teadmisi ja oskusteavet vähemalt kolme aasta jooksul, suurendatakse lõikes 2 piiritletud toetuse summat 13 protsendini ühiselt turustatud aastatoodangu väärtusest.

5. Käesoleva artikliga ettenähtud toetust antakse vastavalt lõigetes 1–4 sätestatud tingimustel ka:

— Prantsuse ülemeredepartemangudes koristatud puu- ja köögiviljast saadud toodete eest,

— vastavalt CN-koodide 3301 21 ja 3301 26 alla kuuluvate eeterlike geraaniumi- ja vetiveeriaõlide eest,

— CN-koodi ex 0905 00 00 alla kuuluva kuivatatud (musta) vanilli ja CN-koodi 3301 90 90 alla kuuluvate vanillieks-traktide eest,

mille kohta on sõlmitud aastased müügi ja turustamise lepingud.

6. Siiski võib CN-koodi ex 0807 19 00 alla kuuluvate melonite ja CN-koodi ex 0804 30 00 alla kuuluvate ananasside puhul anda toetust üle 3 000 tonnise koguse eest departemangu kohta, kui Prantsuse ülemeredepartemangude toetuse saamise tingimustele vastavat üldkogust ei ületata.

7. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artikli 23 lõikes 2 osutatud korras.

IV PEATÜKK

SUHKUR JA SUHKRUROO-, SUHKRU- JA RUMMISEKTOR

Artikkel 16

1. Suhkruroo vedamiseks põllult, kus ta on koristatud, vastu võtukeskustesse antakse toetust tootjatele, kelle jaoks liikmesriikide kindlaksmääratavad pädevad asutused on koostanud saatelehe töötlevale tööstusele.

2. Toetuse summa määratakse kindlaks vahemaa ja muude veoga seonduvate objektiivsete kriteeriumide alusel. See ei tohi ületada poolt veokuludest, mille Prantsuse ametiasutused on ühtse määra alusel tonni kohta igas departemangus kindlaks määranud.

Artikkel 17

1. Toetust antakse Prantsuse ülemeredepartemangudes toodetud suhkruroo otseseks töötlemiseks suhkrusiirupiks või rummiks määruse (EMÜ) nr 1576/89⁽¹⁾ artikli 1 lõike 4 punkti a alapunktis 2 määratletud tähenduses.

Toetust makstakse suhkrusiirupi tootjale või destilleerijale tingimusel, et nad on suhkrurootootjale maksnud kindlaksmääratava miinimumhinna.

2. Toetust antakse:

— suhkrusiirupi puhul kuni 250 tonni kohta aastas,

— rummi puhul üldkoguse kuni 75 600 hektoliitri puhta alkoholi kohta.

Artikkel 18

Käesoleva peatüki üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu ja artikli 17 lõikes 1 osutatud miinimumhind ja abisumma määratakse kindlaks artikli 23 lõikes 2 osutatud korras.

V PEATÜKK

GRAAFILINE SÜMBOL

Artikkel 19

1. Prantsuse ülemeredepartemangudele kui kõrvalistele piirkondadele iseloomulike kvaliteetsete töödeldud või töötlemata põllumajandussaaduste ja -toodete tuntuse ja tarbimise suurendamiseks sisse seatud graafilise sümboli kasutamise tingimused esitavad kutseorganisatsioonid. Prantsuse ametiasutused edastavad need ettepanekud koos oma arvamusega komisjonile heakskiitmiseks.

⁽¹⁾ Nõukogu 29. mai 1989. aasta määrus (EMÜ) nr 1576/89, millega kehtestatakse piiritusjookide määratlemise, nimetamise ja müügiks pakkumise üldeeskirjad (EÜT L 160, 12.6.1989, lk 1). Määrust on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 3378/94 (EÜT L 366, 31.12.1994, lk 1).

Sümboli kasutamist jälgib Prantsuse pädevate asutuste poolt heakskiidetud ametiasutus või muu organ.

2. Vajaduse korral võetakse käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad vastu artikli 23 lõikes 2 osutatud korras.

III JAOTIS

TAIMETERVISEMEETMED

Artikkel 20

1. Prantsuse ametiasutused esitavad komisjonile programmi taimedele või taimsetele saadustele kahjulike organismide tõrje kohta. Programmides täpsustatakse eelkõige taotletavad eesmärgid, võetavad meetmed, nende kestus ja kulud. Käesoleva artikli kohaselt esitatud programmides ei käsitleta banaanide suhtes võetavaid kaitsemeetmeid.

2. Ühendus osaleb kõnealuste programmide rahastamises piirkonna olukorra tehnilise analüüsi põhjal.

3. Ühenduse rahaline osalemine ja toetuse suurus määratakse kindlaks artikli 23 lõikes 2 sätestatud korras. Meetmed, millele võidakse määrata ühenduse rahaline toetus, määratakse samas korras.

4. Kõnealune osalus võib katta kuni 60 % toetuse saamise tingimustele vastavatest kulutustest. Maksmine toimub Prantsuse ametiasutuste esitatud dokumentide põhjal. Vajaduse korral võib komisjon korraldada uurimise, mille viivad tema nimel läbi direktiivi 2000/29/EÜ⁽¹⁾ artiklis 21 osutatud eksperdid.

IV JAOTIS

STRUKTUURILISED ERANDID

Artikkel 21

1. Olenemata 17. mai 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1257/1999 artiklist 7, ei ületa toetuse kogusumma protsendina toetuse saamise tingimustele vastavate investeeringute summast 75 % investeeringute puhul, mis on ette nähtud eelkõige mitmekesisuse, ümberkorralduse või säästvate põllumajandusele ülemineku soodustamiseks majanduslikult väikestes põllumajandusettevõtetes, mis määratletakse määruse (EÜ) nr 1260/1999 artikli 19 lõikes 4 osutatud programmi-täiendis.

⁽¹⁾ Nõukogu 8. mai 2000. aasta direktiiv 2000/29/EÜ taimedele või taimsetele saadustele kahjulike organismide ühendusse kandumise ja seal levimise vastu võetavate kaitsemeetmete kohta (EÜT L 169, 10.7.2000, lk 1). Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2001/33/EÜ (EÜT L 127, 9.5.2001, lk 42).

2. Olenemata määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 28 lõikest 2, ei ületa toetuse kogusumma protsendina toetuse saamise tingimustele vastavate investeeringute summast 65 % investeeringute puhul, mis tehakse peamiselt määruse (EÜ) nr 1260/1999 artikli 19 lõikes 4 osutatud programmi-täiendis määratletavate sektorite kohalike põllumajandussaaduste ja -toodete töötlemise ja turustamisega tegelevates ettevõtetes. Toetuse kogusumma väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete puhul ei ületa samadel tingimustel 75 %.

3. Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 29 lõikega 3 ettenähtud piiranguid ei kohaldata Prantsuse ülemeredepartemangude territooriumil asuvate troopikametsade ja metsamaade puhul.

4. Olenemata määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 47 lõike 2 teise lõigu kolmandast taandest, moodustab ühenduse toetus kõnealuse määruse artiklitega 22, 23 ja 24 ettenähtud põllumajanduse keskkonnameetmete jaoks 85 %.

5. Käesolevas artiklis kavandatavate meetmete lühikirjeldus kantakse määruse (EÜ) nr 1260/1999 artiklis 19 osutatud Prantsuse ülemeredepartemangude ühtsesse programmdokumenti.

V JAOTIS

ÜLD- JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 22

Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed võetakse vastu artikli 23 lõikes 2 osutatud korralduskomitee menetluse kohaselt.

Artikkel 23

1. Komisjoni abistavad määruse (EMÜ) nr 1766/92 artikliga 22 asutatud teraviljaturu korralduskomitee või muude asjaomaste tooteturgude ühist korraldust käsitlevate määrustega asutatud korralduskomiteed.

Määrusega (EMÜ) nr 827/68 hõlmatud põllumajandussaaduste ja -toodete ning turgude ühise korraldusega reguleerimata toodete puhul abistab komisjoni määruse (EMÜ) nr 1696/71⁽²⁾ artikliga 20 asutatud humalaturu korralduskomitee.

⁽²⁾ Nõukogu 28. juuni 1968. aasta määrus (EMÜ) nr 827/68 teatavate asutamislepingu II lisas loetletud toodete turu ühise korralduse kohta (EÜT L 151, 30.6.1968, lk 16). Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 3290/94 (EÜT L 349, 31.12.1994, lk 105).

Graafilise sümboli ja käesolevas määruses sätestatud muude juhtude puhul abistab komisjoni määruse (EÜ) nr 2200/96 kohaselt moodustatud värske puu- ja köögivilja turu korralduskomitee.

III jaotise rakendamisel abistab komisjoni otsuse 76/894/EMÜ⁽¹⁾ kohaselt moodustatud alaline taimetervise komitee.

IV jaotise kohaldamisel abistavad komisjoni vastavalt määruse (EÜ) nr 1260/1999 artiklitega 48 ja 50 asutatud piirkondade arengu ja ümberkorraldamise komitee ning põllumajandusstruktuuride ja maaelu arengu komitee.

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 4 ja 7.

III jaotise puhul kohaldatakse direktiivi 2000/29/EÜ artiklis 18 sätestatud korda.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 4 lõikega 3 ettenähtud ajavahemik on üks kuu.

3. Komiteed võtavad vastu oma töökorra.

Artikkel 24

Euroopa Ühenduse asutamislepingu I lisaga hõlmatud põllumajandussaaduste ja -toodete puhul, mille suhtes kohaldatakse asutamislepingu artikleid 87, 88 ja 89, võib komisjon lubada Prantsuse ülemeredepartemangude kaugusest, saarelisest asendist ja äärepoolseimast asukohast tulenevate eriliste põllumajanduspiirangute leevendamiseks tegevusabi andmist kõnealuste toodete tootmis-, töötlemis- ja turustamis sektorites.

Artikkel 25

Käesolevas määruses sätestatud meetmeid, välja arvatud artikkel 21, käsitatakse sekkumisena põllumajandusturgude tasakaalustamiseks määruse (EÜ) nr 1258/1999⁽²⁾ artikli 2 lõikes 2 määratletud tähenduses.

Artikkel 26

Liikmesriigid võtavad kõik meetmed, mis on vajalikud käesoleva määruse täitmiseks, eelkõige seoses kontrollide ja halduskaristustega, ning teatavad sellest viivitamata komisjonile.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. juuli 1971. aasta määrus (EMÜ) nr 1696/71 humalaturu ühise korralduse kohta (EÜT L 175, 4.8.1971, lk 1). Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 191/2000 (EÜT L 23, 28.1.2000, lk 4).

⁽²⁾ Nõukogu 23. novembri 1976. aasta otsus 76/894/EMÜ, millega moodustatakse alaline taimetervise komitee (EÜT L 340, 9.12.1976, lk 25).

Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artikli 23 lõikes 2 osutatud korras.

Artikkel 27

1. Prantsusmaa esitab komisjonile igal aastal aruande käesoleva määrusega sätestatud meetmete rakendamise kohta.

2. Hiljemalt süsteemi kohaldamise viienda aasta lõpus esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule üldaruande käesoleva määruse alusel võetud meetmete mõju kohta, millele vajaduse korral lisatakse asjakohased ettepanekud.

Artikkel 28

Määrus (EMÜ) nr 3763/91 tunnistatakse kehtetuks. Viiteid määrusele (EMÜ) nr 3763/91 tõlgendatakse viidetena käesolevale määrusele ja neid loetakse vastavalt II lisas esitatud vastavustabelile.

Määrus (EMÜ) nr 525/77 tunnistatakse alates 2002/2003. majandusaastast kehtetuks.

Komisjon võib määruse artikli 23 lõikes 2 sätestatud korras võtta üleminekumeetmed, mis on vajalikud ladusaks üleminekuks 2000. aastal või 2000/2001. majandusaastal kehtivalt korrald käesoleva määrusega kehtestatud meetmetest tulenevale korrale. Seniste meetmete pikendamise korral tagavad üleminekumeetmed vajaliku järjepidevuse.

Artikkel 29

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

Käesolevat määrust kohaldatakse alates selle kuupäevast.

Olenemata sellest:

— kohaldatakse artiklit 10 alates 1. jaanuarist 2001,

— kohaldatakse artiklit 11 alates 1. jaanuarist 2001,

— kohaldatakse artiklit 16 alates 2001/2002. turustusaastast (kaasaarvatud) koristatud suhkruroo suhtes,

— kohaldatakse artiklit 21 alates 1. jaanuarist 2000.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Luxembourg, 28. juuni 2001

Nõukogu nimel

eesistuja

B. ROSENGREN

*I LISA***Artiklites 2 ja 3 osutatud tarnimise erikorra tingimustele vastavad tooted**

- Inimtoiduks ja loomatoiduks ettenähtud teraviljad ja teraviljatooted.
- Humal.
- Seemnekartul.
- Taimeõlid kasutamiseks töötlevas tööstuses.
- Töötlemiseks ettenähtud puuvilja viljaliha, puuviljapüreed ja kontsentreeritud puuviljamahlad, v.a need, mis vastavad artiklis 13 sätestatud toetuse saamise tingimustele.
- CN-koodide 2309 90 31, 2309 90 33, 2309 90 41, 2309 90 43, 2309 90 51 ja 2309 90 53 alla kuuluvad loomatoidu valmistised. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Kohaldatakse ainult Prantsuse Guajaanas, kuni sealse tootmisraja jätetud alustavad tööd; imporditud toodete puhul on imporditollimaksudest vabastamine piiratud määruse (EMÜ) nr 1766/92 artikli 11 alusel kindlaksmääratud impordimaksudega.

II LISA

Vastavustabel

Määrus (EMÜ) nr 3763/91	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikkel 1
	Artikli 2 lõige 1
Artikli 2 lõige 1	Artikli 2 lõige 2
Artikli 2 lõige 2	Artikli 3 lõige 1
Artikli 2 lõige 3	Artikli 3 lõige 1
Artikli 2 lõike 4 esimene lõik	Artikli 3 lõike 2 esimene lõik
Artikli 2 lõike 4 teine lõik	Artikli 3 lõike 2 teine lõik
Artikli 2 lõige 5	Artikli 3 lõige 4
Artikli 2 lõige 6	Artikli 3 lõiked 3 ja 6
Artikli 3 lõige 1	I lisa
Artikli 3 lõige 2	Välja jäetud
Artikli 3 lõige 3	Artikkel 5
Artikli 3 lõige 4	Artikkel 4
Artikli 3 lõige 5	Artikli 3 lõige 6 ja artikli 5 lõige 2
Artikli 3 lõige 6	Välja jäetud
Artikkel 4	Artikkel 6
Artikli 5 lõige 1	Artikli 9 lõige 1
Artikli 5 lõike 1 punkt a	Välja jäetud
Artikli 5 lõike 1 punkt b	Artikli 7 lõike 1 punkt a
	Artikli 7 lõike 1 punkt b
Artikli 5 lõike 2 punkt a	Artikli 7 lõike 2 punkt a
Artikli 5 lõike 2 punkt b	Artikli 7 lõike 2 punkt b
	Artikli 7 lõike 2 punkt c
Artikli 5 lõike 2 punkt c	Artikli 7 lõike 2 punkt d
Artikli 5 lõike 3 esimene lõik	Artikli 7 lõige 3
Artikli 5 lõike 3 teine lõik	Artikli 7 lõige 4
Artikli 5 lõike 3 kolmas lõik	Artikli 7 lõike 4 teine lõik
Artikli 5 lõige 4	Artikli 7 lõige 4
Artikli 5 lõige 5	Välja jäetud
Artikkel 6	Artikkel 10
Artikkel 7	Artikkel 7
Artikli 8 esimene lõik	Artikli 3 lõike 5 esimene lõik
Artikli 8 teine lõik	Artikli 3 lõike 5 teine lõik
Artikli 8 kolmas lõik	Artikli 3 lõike 5 kolmas lõik
Artikli 8 neljas lõik	Artikli 3 lõige 6

Määrus (EMÜ) nr 3763/91	Käesolev määrus
Artikkel 9	Välja jäetud
Artikkel 9a	Artikkel 11
Artikkel 10	Artikkel 8
Artikkel 11	Artikkel 20
Artikkel 12	Välja jäetud
Artikkel 13	Artikkel 12
Artikkel 14	Artikkel 13
	Artikkel 14
Artikkel 15	Artikkel 15
Artikkel 16	Välja jäetud
Artikkel 17	Artikkel 16
Artikkel 18	Artikkel 17
Artikkel 19	Artikkel 18
Artikkel 20	Artikkel 19
Artikkel 21	Artikkel 21
	Artikkel 24
Artikkel 22	Artikkel 25
Artikkel 22a	Artiklid 22 ja 23
	Artikkel 26
Artikkel 23	Artikkel 27
	Artikkel 28
Artikkel 24	Artikkel 29
Lisa	I lisa
	II lisa